

NAPON RIJEČI

LIST UČENIKA ELEKTROTEHNIČKE ŠKOLE

ELEKTROTEHNIČKA ŠKOLA

Konavoska 2, ZAGREB

ŠKOLSKA GODINA 2014./2015.

Godina 24. Broj 42.

Sadržaj:

Sadržaj:	2
Pogled u budućnost	3
U povodu Božića i božićnih običaja	4
O Badnjaku postoji niz zanimljivosti:	6
O događanjima na sam Božić i neposredno poslije Božića:.....	7
Kako se Božić proslavlja danas?	7
Prigodni program u povodu Božićnog sajma.....	8
Mjesec hrvatske knjige 2014	9
Božić.....	11
Izlet na Plitvička jezera.....	11
Možda i mi postanemo vječna zvijezda.....	13
Posljednji pozdrav dragom Božidaru Firštu.....	13
Dan darivatelja krvi	14
Dani kruha	17
Treba misliti i na nove naraštaje.....	23
Osobni osvrt na kazališnu predstavu „Hrvatski bog Mars“	24
Srednja škola za sjećanje.....	26
Putovanje je najljepši oblik opuštanja i odmaranja	26
Cigarete i alkohol posebno loše utječu na zdravlje	27
Prirodno je čuvati prirodu	28
Rješenje je u drastičnom povećanju cijena alkohola i cigareta	29
Mudre misli onih najmlađih	30

Pogled u budućnost

U tijeku je prikupljanje dokumentacije za nekoliko projekata i jedan program koji se financira sredstvima EU.

Program Grada Zagreba koji ima naziv ZagEE (Zagreb Energy Efficient City) planira popraviti energetske učinkovitost zgrade Elektrotehničke škole na adresi Konavoska 2. Značajne energetske uštede se planiraju nakon izvedbe građevinskih radova koji obuhvaćaju sanaciju/zamjenu krovišta, ugradnju novih prozora, ugradnju toplinsko-izolacijskog sloja na zidove, modernizaciju sustava grijanja, ugradnju štedljivih rasvjetnih tijela i senzora, zahvate na sustavu opskrbe električne energije,

zahvate na sustavu opskrbe vodom. Napravljena je studija izvodljivosti kojom se procjenjuje da je potencijal za uštedu električne energije uslijed optimalne primjene mjera energetske učinkovitosti oko 25,55 % dok je primjenom strojarskih mjera energetske učinkovitosti na sustavu daljinskog grijanja objekta moguće ostvariti uštedu energije oko 15,59 % od današnje potrošnje. Predloženim mjerama učinkovitosti na sustavu potrošne vode uštedjelo bi se 13 % današnje potrošnje vode u objektu. Procjenjuje se kako je period povrata investicije kroz uštede u energentima 7 godina. Program traje od 2013. do 2017. i nadam se kako će svi planirani zahvati biti realizirani. Više informacija o programu je dostupno na internetskoj stranici <http://zagee.hr/>.

Projekt koji je pokrenuo CARNet pod nazivom e-Škole spada u strukturne projekte razvoja digitalno zrelih škola. U tim školama digitalno kompetentni nastavnici i učenici u svom svakodnevnom radu koriste računalnu i mobilnu opremu, te obrazovne aplikacije i digitalne nastavne materijale. U projektne aktivnosti spada i dogradnja lokalne računalne mreže, nabavka informacijsko-

komunikacijske opreme, edukacija i podrška nastavnicima. Pilot projekt će se provoditi na oko 10% osnovnih i srednjih škola u Republici Hrvatskoj od 2015. godine do 2017. godine. Nastavnici i stručna služba Škole su na sjednici Nastavničkog vijeća podržali prijavu Elektrotehničke škole u projekt e-škola. Više informacija o projektu je dostupno na internetskoj stranici <http://www.carnet.hr/e-skole/>.

U sklopu Erasmus+ projekta pripremamo dokumentaciju za prijavu projekta mobilnosti učenika i nastavnika u jednu europsku državu gdje bi učenici odradili stručnu praksu. Na taj način bi učenici povećali stručna znanja i kompetencije te usavršili strani jezik. Mobilnost planiramo prijaviti sljedeće školske godine. Nakon prijave ovog projekta Agencija za mobilnost i programe EU ocjenjuje sve dospjele prijave, a one najbolje ocijenjene se realiziraju. Više informacija o Erasmus+ programu, ali i o drugim programima dostupno je na internetskoj stranici <http://mobilnost.hr/index.php>.

Članak sam ukrasio fotografijama koje su napravljene tijekom Božićne humanitarne akcije.

Zahvalio bih svim sudionicima akcije na podršci i pomoći.

Sve provedena aktivnosti i središnji događaj akcije (koncert) je potvrdio ono što znamo: imamo pametne, kreativne i talentirane učenike i nastavnike. Svima sam u e-Dnevnik u rubriku odgoj upisao 5+.

Prikupljena sredstva donirali Caritasovoj kući za nezbrinutu djecu i majke s djecom do 3 godine starosti „Kuća ljubavi“ na Savici. Voditeljica Ivana Hemen zamolila me da svima u Školi zahvalim i prenesem pozdrave korisnika i djelatnika Caritasove „Kuće ljubavi“.

Napisao ravnatelj Elektrotehničke škole: Renato Matejaš, prof.

U povodu Božića i božićnih običaja

Božićno vrijeme je posebno. To kažu svi. Na pitanje, zašto je to tako? odgovor je gotovo uvijek isti. Zato što je Božić. To je obiteljski blagdan, a obitelj je univerzalna vrijednost. Mi u svojoj školi već tradicionalno Božić proslavljamo na svoj način. Cilj

nam je jednostavan. Sva tužna raspoloženja htjeli bismo pretvoriti o topli ljudski osmijeh. Znamo da je to božićna bajka. Želimo da božićnu bajku osjete i oni koji su na bilo koji način ostali bez svoje obitelji. Želimo da božićnu bajku osjete i oni čija obitelj ne može živjeti normalnim životom jer nema dovoljno za život. Znamo da nećemo puno toga promijeniti, ali znamo da ćemo mnogima vratiti osmijeh na lice. Osmijeh je nešto posebno. On ulijeva nadu da na ovome svijetu žive i oni koji ne misle samo na sebe.

Tim povodom i ove smo godine organizirali Božićni sajam. Veselo je u svim prostorima naše Škole. Već početkom školske godine Božićni sajam postaje aktualna tema. Svatko bi htio dati djelić sebe za te nama bitne božićne dane. Pogledamo li malo detaljnije primijetiti ćemo da se među učenicima i njihovim profesoricama kriju pravi talenti. Tome svjedoče neobične kreativne radionice u kojima je nastalo doista puno toga različitoga. Radilo se subotama, poslije ili prije nastave, kod kuće. Dani u prosincu dani su kada Škola doživljava svoju preobrazbu, u svakom pogledu. Lijepo ju je vidjeti iz dvorišta, a unutra je poseban doživljaj. Sve te ljepote do izražaja su došle 22. prosinca. Toga dana je Božićni sajam. U povodu Božića i božićnih običaja profesorica Helena Novosel i profesor Ivan Banožić pripremili su tekstove s načinima proslave Božića, duhovnim pripremama otkrivajući na taj način bit svih dana došašća, Božića i dana do Sveta tri kralja kad završava božićno vrijeme.

Priprema za Božić počinjala je došašćem, a u dosta krajeva početak priprave bio je blagdan Svete Katarine 25. studenoga. U to se vrijeme odlazilo na ranojutarnje mise zornice, postilo se i duhovno pripremalo za veliki blagdan. U novije se vrijeme proširio običaj izrade adventskog vijenca s četirima svijećama, a na svaku bi se adventsku nedjelju palila jedna svijeća. Slavili su se i blagdani Svetog Nikole i Svete Lucije.

Njihove su likove prikazivali mladići ili djevojke koji su obilazili domove darivajući djecu najčešće voćem -smokvama, bademima, jabukama, orasima, a često su znali i plašiti nestašnu djecu. Poslije su tu ulogu preuzeli sveti Nikola i njegov pomoćnik Krampus, pri čemu je Nikola donosio darove dobroj djeci, a Krampus bi plašio zločeste. Na svetu Luciju sijala se božićna pšenica, a bila je simbol plodnosti, novog života i njegove obnove. Samim svojim izgledom davala je zelenilo i nadu usred zime i snijega, a služila je i kao blagoslov ljetine istodobno ukrašavajući domove. Pšenica bi se često ukrasila hrvatskim bojama - crveno-bijelo-plavom trobojnicom, a katkad se unutar nje stavljala jabuka ili svijeća. Što je pšenica gušća i zelenija, to će biti bolja

ljetina naredne godine. Poslije božićnih blagdana pšenicu se davalo pticama da se taj sveti dio Božića ne bi uništio.

O Badnjaku postoji niz zanimljivosti:

Ime Badnjaka povezano je s riječju "bdjeti" budući da se na taj dan bdjelo čekajući Isusovo rođenje. Zbog samog običaja bdjenja i nekadašnje situacije bez električne struje i modernih sprava, bilo je nužno osvijetliti prostorije svijećama, koje su ujedno postale i simboli novog života i nade. Izrađivale su se posebne svijeće, tzv. voštanice, a često su se povezivale tri svijeće hrvatskom trobojnicom. Na sam su se Badnjak ukućani rano dizali, a žene bi pripremile božićni objed, pospremile dom i spravile nemrsnu hranu za večeru, budući da se na Badnjak postilo. Uglavnom se jela riba, često bakalar, pekao kruh koji bi bio na stolu sve do blagdana Sveta tri kralja, a njegova je veličina simbolizirala obilje naredne godine. Muškarci su hranili stoku koja je također trebala biti spokojna zbog božićnih

svetkovina, a pripremali su i drva za ogrjev, te nabavljali hranu koju bi domaćice potom pripravljale. Nakon večere odlazilo bi se na tradicionalnu misu polnoćku, na kojoj bi se dočeka Božić. Ispod božićnog drvca redovno su se stavljalje jaslice, izrađene najčešće od drva. Isprva su bile samo u crkvama i kod imućnijih ljudi, a često je postojalo "nadmetanje" tko će ih napraviti ljepše. Najstarije se hrvatske jaslice nalaze na otočiću Košljunu, a potječu iz 17. stoljeća.

O događanjima na sam Božić i neposredno poslije Božića:

Na Božić se često odlazilo na tri mise, za početak na polnoćku na sam Badnjak na kojoj bi se dočeka Božić, zatim na ranojutarnju misu zornicu, tzv. malu misu gdje se obično pričešćivalo, a na poldanicu ili velu misu odlazilo se danju. Na mise su djevojke često odlazile u različitim svećanim haljinama. Žene su dan prije pripremile bogati božićni jelovnik, a ručak je bio svečan i bogat te je za stolom okupljao cijelu obitelj. Jelo se voće, povrće, meso, razne pečenke, kruh, hladetinu, peciva i brojna druga jela. Poslije ručka odlazilo se čestitati rodbini i prijateljima, a potom ostalim mještanima. Koledanje ili čestitarenje činilo se pjevajući tradicionalne božićne pjesme, a čestitare bi se često darivalo. Naredni su blagdani također imali svoje običaje. 26. prosinca, na blagdan Svetog Stjepana, čestitao se imendan

istoimenim osobama (Stjepan, Stjepko, Stipe, Stipo, Stjep, Stijep, Štef, Štefica, Stjepka, Stipica itd.) pjevajući božićne pjesme. Na Svetog Ivana, narednog dana, blagoslivljalo se vino, a slama se iznosila iz doma i postavljala na voćke da bi bolje rodile naredne godine. Svršetak dvanaestodnevnice, dvanaest božićnih dana, blagdan je Sveta tri kralja ili Bogojavljenja. Na taj se dan spominju tri mudraca koji su darivali Isusa, odlazi se na misu, skidaju se ukrasi te završava blagdansko razdoblje. Blagoslivljaju se kuće za narednu godinu, a blagoslovljenom su se vodom blagoslivljali i vrtovi te buduće ljetine. Često su božićne pjesme pjevali tzv. zvjezdari odjeveni u tri kralja noseći zvijezdu.

Kako se Božić proslavlja danas?

Danas Božić slave i mnogi nekršćani kao tradicijski obiteljski blagdan kada se daju i primaju prigodni darovi. Uz slavlje Božića razvili su se brojni običaji poput kićenja božićnog drvca na Badnjak, odlaska na misu polnoćku, pjevanje božićnih pjesama i darivanje. Osim tradicionalnog božićnog drvca, božićni su simboli i razne biljke poput [božićne zvijezde](#), [imele](#) i [božikovine](#). Čest je običaj [poljupca](#) ispod imele. Izrađuju se i božićni vijenci s ukrasima, napravljeni od zimzelenog bilja, s ukrasima od božikovine, vrpcama, kuglicama ili [češerima](#). Božićni je običaj da se ljudi međusobno darivaju. Često su darovi pripisani liku zvanom Djed Božićnjak ili Djed Mraz ili pak sveti Nikola. U dosta se zemalja sveti Nikola i Djed

Božićnjak/Mraz doživljavaju kao dvije različite osobe. U Hrvatskoj je blagdan Svetog Nikole 6. prosinca kada djeca nalaze darove u svojim čizmama.

U hrvatskoj je tradiciji bilo uobičajeno da darove djeci donosi mali Isus, u sjevernijim krajevima zvan i kao Isusek ili u pojedinim krajevima kontinentalne Hrvatske (u gotovo cijeloj Slavoniji, Baranji i Srijemu) zvan i njemačkom riječju Kristkindl (*Christkindl*).

Prigodni program u povodu Božićnog sajma

Prigodni program u povodu Božićnog sajma pripremili su učenice i učenici sa svojim profesoricama i profesorima. Pripremanje i sudjelovanju u programu posebno su pridonijeli naši donedavni učenici Zvonimir Bartovčak i Antonio Rigo.

Uvodna riječ pripala je Renatu Matejašu, ravnatelju naše Škole.

Nakon toga uslijedile su glazbene i scenske točke:

SVIM NA ZEMLJI MIR VESELJE (pogodna božićna pjesma, svirali i pjevali učenici naše Škole).

JELA (recitali učenici/ce Škole)

Tiha noć, jedna od najpoznatijih božićnih pjesama, u originalu *Stille Nacht* je uglazbio Franz Gruber, a stihove je napisao svećenik Josef Mohr. Također je poznata i pjesma *Zvončići*, odnosno *Jingle Bells*, koju je 1857. napisao James Pierpont.

SRETAN BOŽIĆ SVAKOME,... (izveli naši učenici)

Božićna molitva (recitacija)

O, djetese moje drago (trad. bož. pjesma svirao i pjevao: Zvonimir Bartovčak)

MOLITVA BOŽIĆU, (recitacija: Jelena, Jana, Karla, Magdalena)

Radujte se narodi (tradicionalna božićna pjesma)

Programski voditelji: učenici/ce Škole: Mijo, Jelena, Karla, Magdalena, Luca, Jana

Pjesme su svirali i pjevali: Ban Davor, Gorup Tomislav, Jurički Luka, Tomljanović Luka, Jakopač Filip i bivši učenik Zvonimir Bartovčak i gost iznenađenja Rigo Antonio

Kao izvrsni recitatori su se pokazali: Hrvoje Batista, Toma Medvešek, Filip Rožić

Program su pripremili: Ivan Banožić, prof. vjeronauka

Helena Novosel, prof. etike i vjeronauka,

Mile Pervan, prof. hrv. jezika

Suorganizatori: Zdravka Žarković-Domijan, psihologinja

Sanja Ajman, pedagoginja

Davor Krajačić, učenik 4.F razreda

Mjesec hrvatske knjige 2014

„O ČEMU GOVORIMO KAD GOVORIMO O LJUBAVI“ RAYMOND CARVER

Mjesec hrvatske knjige 2014 bio je pod ovim motom, prema knjizi američkog pisca Carvera. Inzistiralo se na čitanju ljubavnih pjesama i romana, GOVORIMO O LJUBAVI!!!!

O ljubavi je lako i teško pisati jer je ljubav vrlo složena emocija, konglomerat emocionalnih stanja, davanja i primanja, od suosjećanja, simpatije, empatije, nesebičnosti, humanosti, plemenitosti.....“sve je VJERA, NADA,UFANJE i LJUBAV“ Među njima je najveća ljubav rekao bi apostol Pavao u V. Poslanici Korinćanima:Hvalospjev ljubavi

II. dio hvalospjeva

Najprije upoznajemo majčinsku, roditeljsku ljubav kao najnesebičniju, najtopliju i najiskreniju

Klimt slika; Arsen pjesma

Svatko tu ljubav izražava drugačije, Klimt secesijski, dekorativno i ornamentalno, Arsen nježnom ljubavlju koja je na oko trpk i ruralna ali toliko plemenita.

Ljubav muškarca i žene trebala bi biti uzvišena i veličajna u sjedinjenju duše i tijela. Kako je teška bol kad ljubav prestaje!!! „LJUBAV JE TAKO KRATKA A ZABORAV TAKO DUG“

Neruda: Noćas bih mogao.....

Ljubav prema domovini!!

„Nikad ne pitaj što je Domovina učinila za tebe nego što si ti učinio za Domovinu“ (J.F.Kennedy)

Domovinski rat je naša velika rana i bol ali i ponos i ljubav prema braniteljima kojima dugujemo vječnu zahvalnost. I Gradu Vukovaru Domovinski rat je iznjedrio uzvišene pjesme majci-Domovini

Arsen Majka Courage i Mladen Vranješ Mrtvom hrvatskom vojniku.

Najdomoljubniji hrvatski pjesnik svakako je A.G.Matoš, koji je obožavao svoju domovinu Hrvatsku kao majku i kao ženu. Njegove pjesme „1909“ i „Ima jedna mala gospa Marija“ to najbolje svjedoče.

Opera „Nikola Šubić Zrinski“ Ivana pl. Zajca je primjer povijesne domoljubne opere gdje glavni junak pjeva „Tako meni Boga velikoga braniti ću Siget svojom krvlju“. Naša Domovina je obranjena krvlju i nastala je na krvi naših branitelja.

Humanitarne akcije su izraz suosjećanja i empatije, važno je pružiti ruku dobrote i pomoći, stisak ruke. Kao kod poplava u Gunji, Slavoniji, Bi H. Svi smo bili kao jedno i u našoj školi su bile akcije pomoći, naši učenici su se odlično odazvali

„Svi moji anđeli“ svojedobno vrlo popularna izložba Stefana Lupina o djeci oboljeloj od malignih oboljenja. Ona je dirljiva, teška, naviru suze na oči, drhti glas i svi namah izgovaramo Oslobodi nas Bože! I za tako bolesnu djecu vrlo često su humanitarne akcije kao što je bila za malu Noru Šitum.

Ljubavi nikad dosta, ljubav nam je tako potrebna. U obitelji, poslu, bližnjima društvu i svim njegovim segmentima. Više nego ikad treba nam ljubavi, ne ustručavajmo se davati je i primati je budimo nesebični.

Božić

Jedne zimske večeri kratke
djeca su pripremila kolače slatke.
Svako dijete se veseli tomu,
Djed Mraz će se naći u njihovom domu.
Znat će ono, bilo dobro ili ne
svoje darove dobit će.
Božić je vrijeme ljubavi i mira,

provođenje vremena s obitelji,
Bila ona uža ili šira.
Dar dajemo onomu
Do koga nam je stalo
Bilo to beskrajno puno
Ili beskrajno malo.

Darko Sever, 1.a

Izlet na Plitvička jezera

U četvrtak, 26. lipnja 2014.g., naša škola organizirala je jednodnevni izlet na Plitvička jezera. Umorni od brojnih obveza na kraju nastavne godine, jedva smo dočekali odmak od svih žurbi i stresova te objeručke prihvatili ideju! Odabir lokacije nije mogao biti bolji. Prepun autobus profesora, suradnika i osoblja škole s veselim vodičem u ranim jutarnjim satima krenuo je prema cilju. Vrijeme nam se smiješilo nakon višestrukih izljeva kiše prethodni dan. A tek našim osmjesima nije bilo kraja... Bez obzira koliko smo puta posjetili Plitvice, od djetinjstva do sada, one nas uvijek i iznova moraju fascinirati!

Kompleks Plitvičkih jezera proglašen je nacionalnim parkom 1949. godine. To je najveći i najposjećeniji hrvatski nacionalni park. Nalazi se na nadmorskoj visini od 450 do 1280 m. U šumovitom planinskom kraju niže se 16 modrozelenih jezera nastalih ulijevanjem brojnih rječica i potoka. Jezera su spojena desecima kaskada i slapova. Stoljetne sedrene barijere, ljepota slapova, bogatstvo flore i faune i nepregledne drvene staze čine jedinstvenu cjelinu koju je UNESCO proglasio svjetskom prirodnom baštinom 1979. godine, a počeci turizma zabilježeni su još davne 1861. godine. 2011. godine registrirano je više od milijun posjetitelja!

Iskusni stručni vodič Ivan, dobra organizacija obilaska, savršena kombinacija dugog hodanja i kraćih vožnji električnim vlakom i brodom, zaustavljanje na najatraktivnijim lokacijama, fotografiranje, fina domaća hrana u krasnom restoranu... Vratismo se u Zagreb radosni, prepuni nove i bolje energije. Hvala svima koji su nam omogućili takav užitak!

Možda i mi postanemo vječna zvijezda

Antun Branko Šimić je bio pjesnik, esejist, kritičar i prevoditelj te jedan od glavnih predstavnika hrvatske avangarde i ekspresionizma. To je pjesnik neobičnih stihova: slobodni su, zanemaruje interpunkcijske znakove te se i na taj način uvrštava u pjesnike čije su pjesme specifičnoga grafičkoga oblika. Razmicanjem stihova postiže poseban vizualni oblik svojih pjesama. Česti Šimićevi motivi su strah, nemir, smrt i bol duše. Prepoznatljiv je i po tome što često koristi kontrast crvene i plave te bijele i crne boje. Pjesma „Moja preobraženja“ je ekspresionistička, što je tipično za Šimića. Govori o unutarnjem, duhovnom stanju duše. Nerijetko se služi motivima pesimizma, poput: „crne bezdane i mučne noći“, a nezaobilazni su motivi optimizma, poput: „blijedo meko lice“. Rekao bih, opet tipično za Šimića. U tim motivima prepoznatljive su pjesnikove duhovne promjene. Jasno to pokazuje stih koji se ponavlja: „Ja pjevam sebe koji umrem na dan bezbroj puta i bezbroj puta uskrsnem“. Invokacijom pjesnik naglašava da bi htio postati vječna i nepromjenjiva zvijezda što će, kako on to kaže: „s dalekog neba noću sjati u crne muke noćnih očajnika“, odnosno njegov duhovni cilj je da bude uzor i potpora te da daje nadu ljudima koji su u problemima i koji se osjećaju tužno i potišteno to jest, baš onako

kako se on osjećao dok je bio u crnoj i bezdanoj noći. Ova se pjesma može u potpunosti povezati sa stvarnim životom jer svi smo se barem jednom našli u situaciji kada smo se osjećali kao Šimić. Bili smo u nekakvim problemima iz kojih smo tražili neki duhovni izlaz. Također svi težimo ka tome da ostvarimo cilj koji bi naš život učinio potpunijim. Osjećam da je Šimićev cilj bio pružiti čitateljima spas i bijeg iz crne svakodnevice. Toliko je to htio da je tražio Boga za pomoć. To mu je na kraju i uspelo jer i danas žive njegova djela i njegove riječi odnosno postao je nepromjenjiva i vječna zvijezda. Šimić nas potiče da iz ove pjesme izvučemo jednu važnu pouku, a to je da nađemo neki duhovni cilj koji će nam upotpuniti život. Budemo li doista radili na tome možda i mi postanemo vječna zvijezda kao, uostalom, i Šimić.

Matija Puzjak, 4.d

Posljednji pozdrav dragom Božidaru Firštu

U četvrtak 8.1.2015. godine u 55 godini života nakon duge i teške bolesti preminuo je naš voditelj radioničkih vježbi Božidar Firšt. Uz Božidara su učenici stjecali znanja i vještine u radu s materijalima, komponentama, alatima, instrumentima i strojevima. Svojim pristupom, trudom i uvažavanjem učenika i kolega gradio je kvalitetne suradničke odnose ne zaboravljajući kako najbolje odgojne rezultate postizemo temeljnim pedagoškim pravilom, a to je osobnim primjerom. Bio je skroman čovjek, dosljedan i simpatično tvrdoglav, a u školi je stekao mnoštvo prijatelja.

Rado je pomagao ljudima s kojima je bio okružen, a koliko je bio spreman zauzeti se za opće ciljeve pokazao je u situaciji kada je naša domovina Republika Hrvatska bila napadnuta, a Božidar se kao Hrvatski dragovoljac aktivno uključio u Domovinski rat. Iz rata se vratio kao pobjednik natrag u Elektrotehničku školu gdje je marljivo radio i specijalizirao se na poslovima u elektrotehnici i elektronici. Isticao se svojim ljudskim i profesionalnim kvalitetama, a radionica praktične nastave druge godine se sada zove radionica Božidara Firšta.

Dan darivatelja krvi

Dan darivatelja krvi

25. listopada 2014. godine obilježen u Starogradskoj vijećnici u Zagrebu svečanom podjelom zahvalnica darivateljima krvi koji su unatrag godinu dana napunili 35, 50, 55, 75, 100 i 125 darivanja. Svečanosti su se pridružili: predsjednik Gradske skupštine Grada Darinko Kosor, pročelnica Gradskog ureda za socijalnu zaštitu i osobe s invaliditetom Višnja Fortuna, predstavnica Gr. ureda za zdravstvo Mirna Kontrec, zamjenica izvršnog predsjednika Hrvatskog Crvenog križa dr. Vera Pleša Golubović, ravnateljica Caritasa zagrebačke nadbiskupije Jelena Lončar, predstavnici Gradskih društava Crvenog križa **Buje, Križevci i Velika Gorica, predstavnici AVIS-a i AIDO-a iz Passignana - Italija**, predstavnica Centra za socijalnu skrb Zagreb Ivana Leskovar, članovi Kulturno-prosvjetnog društva Matija Gubec iz **Tavankuta** te domaćin svečanosti - predsjednik Crvenog križa Zagreb prof.dr.sc. Vlado Jukić sa suradnicima - članovima Skupštine i djelatnicima Crvenog križa Zagreb.

Posjet AVIS-a (talijanska organizacija darivatelja krvi) i AIDO-a (organiz. darivatelja organa) rezultat je višegodišnje suradnje i prijateljstva sa zagrebačkim Crvenim križem.

23.10.2014. talijanska delegacija posjetila je i učenike osnovne škole iz Gunje koji su taj tjedan boravili u Domu Crvenog križa u Novom Vinodolskom. Predstavnici AVIS-a i AIDO-a interesirali su se oko najnužnijih stvari koje su trenutno potrebne stanovništvu poplavom pogođenih područja te najavili prikupljanje humanitarne pomoći za stanovnike županjske Posavine.

Gradsko društvo Crvenog križa Zagreb udruga je za promicanje humanitarnih ciljeva i zadaća na području zaštite i unapređenja zdravlja, socijalne skrbi, zdravstvenog i humanitarnog odgoja. Organizacija Crvenog križa u Zagrebu osnovana je **1878.** godine te je jedna od najstarijih organizacija Crvenog križa u Republici Hrvatskoj.

Društvo je neovisna, nevladina i neprofitna organizacija koja djeluje uz pomoć volontera kao i profesionalno angažiranog osoblja. Organizira i provodi razne oblike pomoći građanima u duhu humanizma i solidarnosti te u skladu sa sedam temeljnih načela Međunarodnog pokreta Crvenog križa i Crvenog polumjeseca: humanost, nepristranost, neutralnost, neovisnost, dobrovoljnost, jedinstvo i univerzalnost.

Aktivnosti CK Zagreb

U Domu Crvenog križa na Sljemenu se već 30 godina provodi program **Škole u prirodi**. Škola u prirodi sastoji se od redovne nastave, u kojoj učenici obrađuju redoviti nastavni program, i izvanrednih aktivnosti, uglavnom usmjerenih na ekologiju.

Društvo provodi aktivnosti i unutar Projekta „**Unapređenje kvalitete života starijih osoba**“, kao što su korektivna gimnastika, zdravstveno savjetovanje, edukativne radionice, plesne i glazbene radionice, kreativne radionice i sl. U listopadu ove godine djelatnici Crvenog križa i članovi Kluba mladih održali su kratki tečaj prve pomoći za starije osobe predavanjem i praktičnim vježbama te prikazom zbrinjavanja najčešćih ozljeda.

"I ti možeš spasiti život" novi je projekt pokrenut 2014. godine u suradnji Hrvatskog autokluba i Hrvatskog Crvenog križa. Projektu je prethodio Memorandum o razumijevanju koji su u svibnju 2014. godine potpisale Međunarodna automobilistička asocijacija (FIA) i Međunarodna federacija društava Crvenog križa i Crvenog polumjeseca (IFRC), a sve u nastojanju smanjivanja broja ozlijeđenih i smrtno stradalih na cestama. Crveni križ Zagreb podržao je Hrvatski autoklub u nominaciji projekta koji je, uz još 12 projekata iz cijelog svijeta, FIA nagradila s 5.000 EUR. Iz tih sredstava nabavljena je oprema za edukaciju građanstva u pružanju prve pomoći.

Mr. sc. Krešimir Viduka iz Hrvatskog autokluba rekao je da je u našoj zemlji u prometnim nesrećama od 1964. do 2013. godine poginulo 47.206 osoba, što odgovara veličini Siska ili Varaždina na što se nadovezao dr. Igor Bičanić iz Gradskog društva Crvenog križa Zagreb i naglasio kako u našoj zemlji nekoliko tisuća osoba godišnje umre jer im nitko nije znao pružiti prvu pomoć.

Crveni križ Zagreb provodi radionice na temu **prevencija trgovanja ljudima** u zagrebačkim osnovnim i srednjim školama. Sadržaj radionica osmišljen je u skladu s Nacionalnim planom za suzbijanje trgovanja ljudima za razdoblje od 2012. do 2015. godine.

Trgovanje ljudima zahvaća Hrvatsku kao tranzitnu zemlju kojim se koriste krijumčari osoba. S obzirom da je Hrvatska članica Europske unije, time je i kretanje trgovcima

olakšano zbog nepostojanja granica. Zbog aktualnosti teme, interes škola za provedbu radionica je velik. Osim što se volonteri edukacijama osposobljavaju za ulogu vršnjačkih edukatora, imaju prilike naučiti kako se zaštititi i prepoznati moguće trgovanje ljudima.

Služba spašavanja života na vodi Hrvatskog Crvenog križa održala je uvodni tečaj za osposobljavanje spasilaca iz vode u otežanim uvjetima od 16. do 19.10.2014. u Delnicama.

Spasilački klub „Henry Dunant“ Gradskog društva Crvenog križa na osposobljavanje je prijavio svoja četiri člana te je jedini sudionik osposobljavanja koji je u svojoj ekipi imao ženskog člana tima.

Učenici OŠ „Antun i Stjepan Radić“ iz Gunje u listopadu su proveli pet dana u programu **Škole u prirodi u Domu Crvenog križa u Novom Vinodolskom**. Uz brojne aktivnosti (radionice prve pomoći, radionice o biljkama i životinjama Primorja) i mnoštvo zabave i smijeha, učenici iz Gunje i područne škole iz Rajevo Sela posjetili su Senj, Novi Vinodolski i Crikvenicu.

Kako u brojnim poduzećima, ustanovama i srednjim školama, tako i u našoj školi Crveni križ Zagreb svake godine provodi i organizira **akcije dobrovoljnog darivanja krvi** za maturante.

Naša nova akcija DDK najavljena je za 2. veljače 2015. godine!

Sve informacije o akciji bit će objavljene na školskoj internetskoj stranici, a svi razrednici završnih razreda upoznati s detaljima. Darivanju krvi mogu pristupiti samo punoljetne osobe! Oni koji će postati punoljetni nakon tog datuma, a zainteresirani su za to humano djelo, dobit će plan akcija DDK na punktovima Crvenog križa (Ilica, Siget, Sesvete) za 2015. godinu. Na taj način moći će ostvariti jednaka prava kao da su sudjelovali u školskoj akciji.

25.10.
Dan
darivatelja
krvi

KONTAKT:
Crveni križ Zagreb,
Ilica 223,
tel. 3777 895, 3778 236,
e-mail: ckz@crvenikriz-zg.hr

Veliko HVALA svim darivateljima!

Organizatorica akcija DDK i volonterka CK, Mirjana Čakara, prof.

Dani kruha

Kruh je najzanimljivija riječ u lancu prehrambenih proizvoda. Sastavni je dio tekstova svih ljudi koji osjete potrebu govoriti o egzistencijalnim problemima. Kad ljudi odlaze negdje daleko na posao, kaže se: "Otišao trbuhom za kruhom." Najveća želja roditelja je da im djeca dođu do svog kruha. U svim slučajevima kruh je metafora za rješavanje egzistencijalnih problema. Nije zato čudo što i najpoznatija molitva u sebi nosi upravo tu sliku: „Kruh

naš svagdanji daj nam danas...“

Sigurno se tu krije razlog obilježavanja Dana kruha. Već nekoliko godina Dani kruha u Elektrotehničkoj školi postali su prekrasna tradicija. Tom danu svi se radujemo. Učenici i njihove profesorice i profesori u povodu te prigode prirede plodove zemlje: kruh u različitim oblicima, a tu su i drugi plodovi zemlje kao darovi Božji. Da bi sve bilo u skladu s proslavom plodova zemlje naš župnik, ove godine je to bio velečasni Željko Lovrić, sve te darove blagoslovi. Nakon toga je međusobno druženje i blagovanje.

Za sve nas to je veliki događaj. Kako bismo se mogli prisjetiti tih lijepih trenutaka, sve smo popratili prigodnim fotografijama, a naša je vjeroučiteljica Helena Novosel zabilježila nekoliko zanimljivih razmišljanja koje su izrekli njeni vjeroučenici. Cilj joj je bio, kako je sama rekla, progovoriti o bitnom odnosu prema kruhu, u širem smislu te riječi. Naime, činjenica je da i danas, u 21. stoljeću, ima dosta djece i odraslih kojima je kruh doslovno nasušna potreba. Željela je osvijestiti osjećaj potrebe razmišljanja o drugima. Očekivano, učenici prepoznaju problem i izražavaju svoja stajališta s tim u vezi.

Kakav osjećaj se probudi u tebi kada čuješ o ljudima ili čak vidiš ljude koji kopaju po smeću da bi dobili ostatke hrane?

"Vido sam,osjećao sam se pomalo tužno zato što oni nemaju ništa,a ja imam sve."

Boris Cesanec,1.g

Ima li kruh neku simboliku u sebi?

"Kruh je simbol kršćanske vjere i hrane."

Mihael Majetić,1.f

Osjećaš li zahvalnost za sve što imaš u životu?

"Ne,ali da izgubim shvatio bih koliko sam imao."

Otto Goldschmidt,2.c

Što za tebe simbolizira kruh?

"Za mene simbolizira hranu kojom je Bog nahranio jako puno ljudi."

Marko Kanceljak,1.c

Osjećaš li zahvalnost za sve ono što imaš u životu,a ponajprije za kruh?

"Da,veoma sam zahvalan."

Filip Kisić,1.c

Smatraš li da danas u Hrvatskoj imaju svi ljudi dovoljno kruha?"

"Mislim da danas u Hrvatskoj nema dovoljno kruha zbog financijskog stanja."

Jesi li se ikada susreo sa osobom koja prosi za kruh?

"Nikad se nisam susreo sa osobom koja prosi za kruh.ali su prosili za mlijeko. "

Robert Andrić,2.c

Osjećaš li zahvalnost za sve ono što imaš u životu, a ponajprije za kruh?

"Da, zahvalan sam za sve što su mi roditelji kupili, a pogotovo za to što imam hranu za svaki dan."

Tin Vrabec

Osjećaš li zahvalnost za sve ono što imaš u životu, a ponajviše za kruh?

"Da. Ponekad znam razmišljati o tome kako imam krov nad glavom, hrane dovoljno da nebudem gladna i obitelj, dok ostali nemaju apsolutno ništa."

Katja Čičević, 2.c

Kakav osjećaj se probudi u tebi kada čuješ o ljudima ili čak vidiš ljude koji kopaju po smeću da bi dobili ostatke hrane?

"Tužan, i mislim da bi svi bogataši trebali odvajati dio novca za siromašne."

Mihael Pleša, 1.f

Jesi li ikada sreo ljude koji prose novac za kruh?"

"Ne, to samo kažu da bi dobili novac, a kasnije kupe alkohol ili cigarete."

Jozo Ćurić, 1.f

Smatraš li da je u redu da se svakom čovjeku omogući besplatan kruh?

"Mislim da ne onima koji bacaju hranu."

Janko Gluhak, 1.f

"Da,osjećam zahvalnost.I zato se molim barem 3 puta dnevno."

Davor Štefančić,2.c

Što za tebe simbolizira kruh?

"Kruh za mene simbolizira hranu koju većina ljudi jede svaki dan.

Simbolizira Isusovo tijelo."

Borković Maksim,2.c

Što za tebe simbolizira kruh?

"Kruh je kao što i rečeno Isusovo tijelo koje simbolizira novi život."

Ivan Ileš,2.c

Kakav osjećaj se probudi u tebi kada čuješ o ljudima ili čak vidiš ljude koji kopaju po smeću da bi dobili ostatke hrane?

"Jaooo,da mu bar mogu naći posao."

Karlo Sobotičanec,1.f

Ima li kruh neku simboliku u sebi?

"Nešto potrebno za život,a po kršćanstvu je tijelo Kristovo."

Christian Clark,1.f

Dani kruha svečani su trenuci i za učenike i za njihove profesorice i profesore

Treba misliti i na nove naraštaje

Turizam, „kuga 20.st“, uzima sve veći zamah u Europi, ali i u cijelome svijetu.

Tijekom praznika čak i ljepših vikenda ljudi, često iz ciste razonode i odmora od užurbane svakodnevice, odlaze iz svojih obitavališta radi odlaska u razgledavanje građevina i učenja o drugim kulturama. Ti ljudi troše velike svote novca na

putovanja i razgledavanja što je dobro za ekonomiju države u kojoj razgledavaju, ali, s druge strane, to loše utječe na okoliš. Ta činjenica je potakla rasprave i istraživanja o štetnosti turizma za okoliš.

Od početka čovječanstva ljudi su putovali, ali iz drugih razloga: nomadi radi preživljavanja, trgovci radi zarade, a današnji suvremeni čovjek putuje radi osobnog užitka. Turizam je dobio veliki zamah, kao što je navedeno u priloženom u tekstu: „ljeti struji bujica od 300 milijuna turista.“ Naša zemlja, kao turističko poželjno odredište, oslanja se na novac koji će turisti potrošiti u

obilasku različitih, turistima zanimljivih, znamenitosti. Analitičari kažu da je turizam za Hrvatsku zadnja slamka za izlazak iz krize. No u svim tim dobrim stvarima ima i puno loših. Svi bi htjeli čim više turista svake godine, ali se pritom ne razmišlja o posljedicama. Primjerice, svaki turist popije, minimalno, 4 litre vode dnevno što znači 2 plastične boce i ako pomnožimo ovaj podatak s onih 300 milijuna turista dobit ćemo jednu malu

planinu samo plastičnih boca, a tu je i hrana koja je u plastičnim omotima, konzervama itd. To je jako mnogo smeća što naravno nije dobro za okoliš, tako da je tema o štetnosti turizma na okoliš sve češća. Ta „slatka bolest“ koja je zahvatila cijeli svijet mogla bi ili već ima katastrofalne posljedice. Lijepo je putovati i razgledavati, slažem se s tim, ali znam da takvih ljepota ima i u našim krajevima.

Nije potrebno putovati nekoliko stotina ili tisuća kilometara kako bismo vidjeli lijepe građevine ili prirodne ljepote: to imamo i u svojoj blizini, treba samo pogledati kroz prozor.

Ja osobno ne putujem i ne nalazim u tome nikakvo zadovoljstvo. Ne volim se „kuhati“ u autobusu ili u autu, na suncu. Jedino putovanje koje imam je ono do svoje djevojke koja živi u Zadru. Možda me zarazi ta „kuga 20 st.“ pa počnem putovati. Za mene je okoliš važniji i smatram da bi trebalo manje misliti na megalomanske zarade od turista, a više na okoliš. Treba misliti i na nove naraštaje. Oni bi trebali osjetiti čari koje sad imamo, a pod time mislim na parkove prirode, čisto more i razne druge ljepote.

Mario Matulin 4.D

Osobni osvrt na kazališnu predstavu „Hrvatski bog Mars“

Predstava me se dojmila na vrlo neobičan način. Radnja mi se činila takvom jer je, u početku, nisam u potpunosti shvatio. Kako se radnja razvijala, prepoznao sam da je u središtu pozornosti predratno i ratno stanje, a iz perspektive vojnika s ratišta. Iako sam na satu slušao o čemu se u predstavi radi pravi doživljaj osjetio sam promatrajući to iz

perspektive gledatelja. Moj snažan dojam svakako su pojačale odlične uloge svih glumaca. Posebno me oduševio Amar Bukvić sa svojom glavnom ulogom gdje nam veoma realno i emotivno usađuje svoje osjećaje iz uloge. Redateljevu predstavu sam doživio iz dvije perspektive: prvo ona koja pripada vremenu Prvog svjetskog rata, a druga je današnja svakodnevnica. U obje je prisutan taj „mali čovjek“

zasjenjen moćnijim, dominantnijim ljudima. On je u raljama društvenih mehanizama i pri tom izvlači deblji kraj jer mu noge bivaju odsječene. U baraci Pet Be susreće mnoge ljude sličnih situacija; svi su bili gladni i svi su imali svoj križ koji su morali nositi na leđima. Pri tom jedan od njih odustaje od života i u dramatičnoj sceni presijeca si žile na rukama nakon što

ga je cimer ucijenio i rekao njegovoj ženi da je spavao s prostitutkama. Malo sam bio zatečen ulogom Vida Trdaka koja se razlikuje od originalnog Krležinog lika. U svakom slučaju predstava je utjecala na moju odluku da Krležino djelo pozornije pročitam te tako steknem kompletan dojam. Krležina djela valja doživjeti na različite načine: čitajući ih ili ih gledajući uprizorene na različite načine

Neno M. Jolić, 4.c

OSVRT NA PREDSTAVU HRVATSKI BOG MARS

Hrvatski bog Mars zbirka je Krležinih antiratnih novela s domobranskom tematikom. Zbirka se sastoji od sedam novela, a tematizira stradanje hrvatskih domobrana u Prvom svjetskom ratu.

Naslov zbirke postao mi je jasniji tek tijekom gledanja predstave. Očekivao sam nešto drukčije, nerazumljivije, bliže Krleži kakvoga poznajem iz tekstova, uglavnom pročitanih u školskim udžbenicima. Bez obzira na to prepoznao sam borbu Hrvata za tuđe interese. Naime, o svemu smo ponešto i na satu Hrvatskoga jezika čuli prije samog odlaska na predstavu. Na sceni, iza glumaca, prepoznatljivi su bili razni rekviziti. Neki su djelovali zbunjujuće jer ih Krleža ne spominje, a isticala se i stogodišnjica od početka Prvog svjetskoga rata. Mislim da je zbog svega toga nama u publici bilo zabavnije. Po mom mišljenju predstava je dobra. Ja sam osobno uživao, a primijetio sam da su i moji prijatelji bili zadovoljni.

Damjan Mach, 4.

Srednja škola za sjećanje

Kada sam se upisao u srednju školu, bilo mi je teško. Bio sam iznenađen koliko ću predmeta morati učiti. Rekao sam: „Ja ću sigurno pasti razred.“ To je trajalo jedno vrijeme. Upoznao sam se sa svojim profesorima. Svi su mi pomagali pa sam i ja počeo više učiti. Mama i tata su išli na informacije i iznenadili se jer nisam imao jedinica. To je i meni bilo drago pa sam počeo još više učiti. Pomagali su mi svi moji profesori. Shvatio sam da su mi oni prijatelji. Samo prijatelji žele pomagati. Najviše sam vjerovao u svog razrednika. On mi je stalno govorio da su mi svi profesori u školi prijatelji. To je točno, svi su bili dobri prema meni i pomagali su mi da bolje učim. Najviše od profesora su mu pomogli Željko Matoković, Boris Glasnović, Nikola Dević, Josip Bićanić, Ivan Banožić i ostali profesori. Ja se jako trudim da budem još bolji, a i ide mi polagano. Vidim da predmeti i jesu teški, ali snalazim se dobro. Prošao sam prvi i drugi razred. Ako prođem i treći, opako ću se razveseliti i pohvaliti svoga razrednika, ali ako ne prođem onda ću ponavljati sve dok ne prođem treći razred. Ja ću zapamtiti srednju školu i svoje kolege iz razreda. Svi iz razreda su mi tako dobri. Znam da ću ih se rado sjećati. Naučio sam da je prijateljstvo najveće bogatstvo. Ja sam to bogatstvo doživio u srednjoj školi i zato kažem da mi je srednja škola za sjećanje.

Petar Čmarec, 3.h razred

Putovanje je najljepši oblik opuštanja i odmaranja

Ljudi su oduvijek putovali iz razloga koji su samo oni znali. Ti razlozi su ih tjerovali do krajnjih granica njihove izdržljivosti. Od samog početka svijeta ljudi su imali nešto iskonsko u sebi. Uvijek je postojao nagon za osvajanjem te avanturistički duh i znatiželja.

Neandertalci, kromanjonci i drugi praljudi iz kamenog doba nisu imali previše izbora pa su tako morali naseljavati različita područja zbog hrane, nastambi i uzgoja žitarica. To im je bilo neophodno za egzistenciju i stvaranje potomaka. Zbog vrlo nehumanog načina života, bolesti i raznih drugih utjecaja oni nisu mogli dugo vremensko razdoblje obitovati na Zemlji. Također, u nama poznatijoj novijoj povijesti, točnije srednjem vijeku, putovanja su pridonosila ljudskim spoznajama. Za tog vremena važne spoznaje su bile otkrića novih kontinenata s

raznolikim bogatstvom biljnog, životinjskog i naravno ljudskog svijeta! Ovaj dosad navedeni sadržaj je uvod i temeljna podloga za razvoj suvremenog, tj. današnjeg turizma. Taj suvremeni način turizma se razvija, gradi i dijeli na

puno raznovrsnih ili različitih grana. Današnji svijet turizma poznaje osnovne podjele, kao što su npr: ljetni, zimski, sportski, pustolovni, vjerski s još puno podgrupa i podjela. Suvremeni čovjek putuje u druge države svijeta, zbog interesa za atrakcijama, kulturom i drugim primamljivim „modernim čudima“! Veliki dio svjetskog

stanovništva boluje od te „slatke bolesti“ u želji za otkrivanjem onoga što sami još nisu vidjeli. To za posljedicu ima velike gužve na svim prometnim razinama i velik broj turista. Taj pojam možemo nazvati „modernom kugom“, a ljudi koji stalno putuju „suvremeni nomadi“. Turizam između ostalih grana gospodarstva ima najveći doprinos razvitku zemlje. Bez obzira na to velik broj ljudi nije u

mogućnosti vidjeti sve ljepote svijeta. Iako ne mogu vidjeti te ljepote, to ne igra neku ulogu u njihovim životima i nije od prevelikog značaja.

U vezi s napisanim o turizmu najprije bih se složio sa Slavkom Mihalićem koji je napisao stihove „Putovanja, putovanja, najljepši ste oblik zaborava“. On u tim stihovima opisuje kako je putovanje najljepši oblik opuštanja i odmaranja od svakodnevnih problema i, naravno, posla kao obveze.

Domagoj Vujčuf, 4. e

Cigarete i alkohol posebno loše utječu na zdravlje

Istraživanje je postupak kojim se mogu doznati mnogi podaci. Zato mnogi mnogo toga istražuju i donose razna izvješća. Izvješće o europskom istraživanju konzumacije alkohola i cigareta među mladima me jako šokiralo. Posebno me iznenadilo to da je u posljednjih mjesec dana pušilo

čak 41 posto učenika u Hrvatskoj te smo na visokom trećem mjestu. Znao sam da je ovaj problem u našoj zemlji izražen, ali podatak da je skoro svaki drugi učenik pušio u zadnjih mjesec dana me totalno

šokirao. Još je veći postotak učenika koji su pili alkohol u posljednjih mjesec dana, četvrtina se čak opija. Usporedimo li našu zemlju s Islandom, možemo zaključiti da imamo ozbiljan problem. Ja u ovoj statistici ne sudjelujem jer nikad nisam probao cigarete, a alkohola nešto malo u posebnoj prigodi. Ja sam ne znam zašto mladi piju i puše, ali mogu pisati o onome što sam čuo. Jedan moj prijatelj mi je rekao da se nakon opijanja s kolegama iz razreda osjećao jako dobro i sve ih je doživio kao braću i najbolje prijatelje.

Zaključio sam prema ovome da mladež pije da bi se međusobno zblížili, iako mi nije jasno kako se pijani mogu zblížiti. Za pušenje sam čuo da pomaže pri opuštanju, ali

tek kad se navučeš na njih. Ja bih ipak preporučio zdraviji način opuštanja. Svaki dan vidim pušače ispred svoje škole i u svom razredu i smeta mi, kad prođu pored mene, smrad cigareta. I u svojoj obitelji imam pušače. Majku pokušavam odvući od cigareta

maloljetnicima, bi trebalo zatvoriti i radnike novčano kazniti. Ako se nešto uskoro ne poduzme, ovaj problem bi se mogao pogoršati.

i nadam se da ću uspjeti jer nas sve ugrožava. Alkohol prihvaćam u umjerenim količinama, čašu–dvije, ali sve više od toga je opasno. Vidio sam teturanje, padanja, razbijanje i ostale posljedice alkohola. Cigarete i alkohol posebno loše utječu na zdravlje jer uništavaju mozak i mnoge druge organe te uzrokuju razne karcinome. Po mome mišljenju roditelji bi trebali kontrolirati svoju djecu i otkriti tragove pušenja i alkohola. Prodavaonice i kioske, koji prodaju alkohol i cigarete

Petar Medaković 2. d

Prirodno je čuvati prirodu

Priroda, ah ta priroda. Svuda je oko nas. Sve što vidimo, što je bilo i sve što će biti krije se u tom neobičnom pojmu - prirodi. Ona je bit ovog našeg života prepunog različitih, zanimljivih događaja. U teoriji, priroda je odraz našeg ponašanja. Ona je samo jedan veliki katalizator našeg djelovanja na nju. Možda pretjerujem, ali nije li fascinantno što se sve to događa u tom našem suživotu? Čovjek uništava prirodu na jednoj strani planeta, dok na drugoj strani, možda čak istovremeno, ona kažnjava i uništava nas. Stoga, potaknut sam na razmišljanje: čemu zapravo priroda služi? Što ako je priroda neka vrsta višeg entiteta? Vrsta entiteta bez inteligencije, ali opet sveprisutnog? Što ako je priroda nadnaravna sila koja nas nagrađuje i kažnjava u isto vrijeme? No opet, koja je svrha toga? Smisao, cilj? Što ako je priroda ono što smo i mi? Bića koja narušavaju harmoniju života. Priroda je samo djelić beskrajnih procesa koji održavaju ravnotežu u tom neobičnom svijetu. Čovjek toliko zagađuje okoliš da se ta ravnoteža pomiče po svojoj skali. Što će se dogoditi s nama kada jednom dođe na točku bez povratka, tu posljednju granicu? Hoćemo li netragom nestati ili ćemo biti ponovo inicirani u sljedeći viši događaj?

Priroda je važan čimbenik našeg života, ove naše smrtnosti. Je li ta smrtnost samo u ovom životu ili se prostire kroz sve segmente naše svijesti? Znam da postavljam više pitanja nego li dajem konkretnih odgovora, ali, je li razlog tome što ja, autor ovog sastavka nisam u mogućnosti razmišljati na višoj razini jer sam ograničen ovozemaljskim životom?

Ako ikad i dosegne taj stadij mogućnosti razmišljanja, hoćemo li i mi postati bogovi i biti štovani od nižih entiteta? Hoćemo li postati avatari (u hinduizmu, utjelovljenje božanstva u čovjeku ili životinji, HJP) već spomenutih procesa ili upravo postati proces, vidjet ćemo s vremenom. Što će se dogoditi u našim poznatim dimenzijama mogu vam sa sigurnošću reći da ne znam, mogu o tome samo maštati koliko mi moje tijelo i um to dopuštaju. Ovim putem zaustavljam svoje procese razmišljanja i poručujem vam da čuvate prirodu, jer priroda sam i ja, priroda si i ti. Čuvajmo prirodu jer tako čuvaš nas, čuvaš sebe.

Tomislav Kojić, 4.e

Rješenje je u drastičnom povećanju cijena alkohola i cigareta

Živimo u posebno čudnim vremenima. Tijekom neke subotnje večeri možemo vidjeti vrlo mlade dječake i

djevojčice s cigaretom i bocom alkohola u ruci. Kad roditelji saznaju za to blago ih upozore i, ništa se posebno ne dogodi. Rijetko

koji tinejdžer će se, nakon jednog

upozorenja, toga ostaviti. Roditelji bi, od samog početka odrastanja,

morali biti strogi. Danas se nerijetko može vidjeti kako se mladi svađaju s roditeljima, odgovaraju im, psuju im, u nekim slučajevima čak dolazi i do fizičkog sukoba. To se događa samo zato što roditelji, od početka, nisu bili

strogi prema svojoj djeci. Da su bili odlučniji osobno mislim da ne bi bilo takvih problema. Mogu naglasiti kako me iznenadilo istraživanje koje govori da je skoro 90% mojih vršnjaka probalo alkohol i cigarete. To je jako veliki

broj, a odnosi se na cijelu Europu. Danas je, nažalost, posve normalno da se mladež opija i drogira. Nije mi uopće drago pročitati o tome. Ta me činjenica, svaki put, razočara i iznenađuje. Na facebooku, što gotovo svi moji vršnjaci imaju, možemo vidjeti kako mladež objavljuje slike sa subotnjih večeri, s bocama alkohola i dimom cigareta oko sebe. Žalosno je da se takvim lošim ponašanjem želi postati „faca“. Zbog takvog, naivnog, razmišljanja alkohol i cigarete se tako brzo rasprostranjuju po cijeloj Europi. Mislim da je danas veća „faca“ biti normalna osoba koja ne konzumira ništa od navedenog.

Stanje u Hrvatskoj nikako nije dobro, slični smo ostalim mladim Europljanima. U mojoj školi je velik broj pušača, gotovo pola njih. Vjerojatno je sličan broj i onih koji

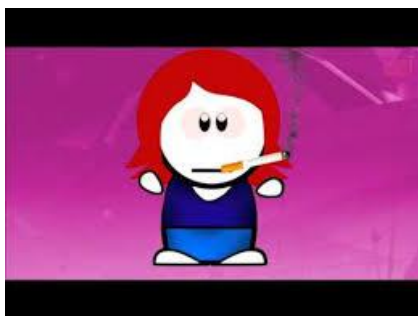
uzimaju alkohol.

Razlozi? Neki ga koriste zbog problema u ljubavi, obitelji, problema u životu, a neki iz puke zabave. Volio bih vjerovati da sam i ja

povremeni pušač iz zabave. U mojoj obitelji nitko ne puši, zbog čega sam ponosan. Većina mladih uzore pronadu baš u obiteljima. Moj stav prema pušenju je negativan. Ne

podnosim cigarete, posebno kada sam u društvu. Ne volim ni kad moja djevojka puši. To mi je, jednostavno, loša osobina kod djevojaka. Nije mi nimalo zabavno kad se vratim iz nekog kafića i smrdim po cigaretama. Zavarava tvrdnja da alkohol pomaže da bismo se tobože opustili. To je zamka u koju svatko može lako upasti. Grozno je vidjeti osobu, posebno

mladu, kada se sa zabave vraća „vesela“. Posljedice konzumiranja alkohola mogu pokvariti večernji izlazak. O alkoholiziranim osobama za volanom ne želim posebno ni govoriti. U jednom trenutku možemo ostati bez najbližih. Tko dugo puši, može umrijeti od raka pluća ili ostalih bolesti uzrokovanih cigaretama.

Rješenje ovog problema vidim u drastičnom povećanju cijena alkohola i cigareta. Mislim da bi se na taj način problem smanjio. Kada se spasi samo jedan život, rezultat je vrijedan truda.

Josip Čefko, 4. g

Mudre misli onih najmlađih

Svi psi vole vodu. Neki čak toliko da u njoj i žive. To su morski psi.

Akvarij je malo stakleno more gdje žive domaće ribe.

Kada se dvoje zaljubljenih prvi put poljubi, odmah se sruše i ne ustaju najmanje sat vremena, a i više.

Kod nas se muškarci mogu oženiti samo sa jednom ženom. To se zove monotonija.

Razlika između sela i grada je ta što je trava na selu iz jednog djela, a u gradu je isprekidana.

Ne znam koliko imam godina, to se stalno mijenja.

Moja mama ima bebu u trbuhu, ali ne znam kako ju je progutala.

Na mame se ne galami, one su korisne.

Poluotok je otok koji još nije dokraja napravljen.

Baka je debela zato što je puna ljubavi.

Što je čovjek stariji, njegovi zubi su sve skuplji.

Kada baku zaboje zubi, ona njih jednostavno stavi u čašu.

Jednom sam bila tako bolesna i imala sam 40 kila temperature.

Ja nemam više baku, nju su ostavili na groblju.

Na Marsu ima života. Ali to je samo hipotenuza.

Švicarske krave se koriste, pretežno, za pravljenje čokolade.

Stanovnici Sardinije zovu se Sardine.

Da bi se bila dobra, medicinska sestra mora biti potpuno sterilna.

Kad se moj mlađi brat rodio morali su ga staviti u akumulator.

Leptir je insekt iz porodice helikoptera.

Zoološki vrt je super stvar. Tamo možemo vidjeti i životinje koje ne postoje.

Životno osiguranje je novac koji dobije onaj koji preživi smrtni slučaj.

Jako sam se uplašio kad se mama razboljela. Pomislio sam da će nam tata kuhati.

Alimentacija je plaća za djecu kada im se tata odseli.

Usvajanje je mnogo bolja mogućnost od rađanja. Tako roditelji mogu sami izabrati dijete i ne moraju prihvatiti baš onoga koga su dobili.

Papa živi u Vakuumu.

Sve ribe nose jaja, a ruske čak i kavijar.

Krave ne smiju brzo trčati da ne bi prolile mlijeko.

Moja sestra je opet položila razred s odličnim uspjehom, sve same petice. Ona to meni namjerno radi!

List se ostvaruje u suradnji učenika i profesora.

REDAKCIJA LISTA:

Magdalena Bednjanec, Jana Čuška, Jelena Anić, Karla Kralj, Lucija Sopić, Katija Čičević, Matija Puzjak, Petar Medaković, Petar Čmarec, Daminam Mach, Domagoj Vujčuf, Tomislav Koić, Josip Čefko, Mijo Sučić, Davor Ban, Tomislav Gorup, Luka Jurički, Luka Tomljanović, Filip Jakopač, Batista Hrvoje, Toma Medvešek, Filip Rožić, Mario Drenski, Davor Krajačić, Darko Sever, Boris Cesarec, Mihael Majetić, Otto Goldshmidt, Marko Kanceljak, Filip Kisić, Robert Andrić, Tin Vrabec, Mihael Pleša, Jozo Ćurić, Janko Gluhak, Davor Štefančić, Maksim Barković, Ivan Ileš, Karlo Sabotičanec, Mario Matulin, Christian Clark, Neno Mirko Jolić.

GLAVNA I ODGOVORNA UREDNICA: Doroteja Bednjanec

VODITELJ: Mile Pervan

IZDAVAČ: Elektrotehnička škola

ZA IZDAVAČA: Renato Matejaš, ravnatelj

GRAFIČKI UREDNIK I PRIJELOM: Darko Velicogna

STALNI SURADNICI: Anita Brigović, prof., Mirjana Čakara, prof., Renato Matejaš, prof. i Ivan Banožić, prof., Helena Novosel, prof.

VANJSKI SURADNICI: Zvonimir Bartovčak, Antonio Rigo

PROFESORI SURADNICI: Elizabeta Abramović-Tešija, Zora Pervan, Sanja Telebar Erceg

**List učenika Elektrotehničke škole, Konavoska 2, Zagreb
Školska godina 2014./2015.**

Godina 24. Broj 42.